

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.699 van 8 november 2000

A.92.589/VIII-1817

In zake : **MAURY** Eric,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1050 Brussel,

tegen :

DE POST,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Nathalie VAN LAER, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 13 juni 2000 ingediende verzoekschrift waarbij
Eric MAURY vordert dat DE POST wordt verplicht arrest nr. 85.333 van 16 februari
2000 uit te voeren op straffe van een dwangsom van 10.000 frank per dag uitstel;

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 september 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2000;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van die beschikking en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de directeur Human resources van DE POST verzoeker op 27 juli 1999 de mogelijkheid heeft ontzegd om zijn aanspraken op een bevordering en een weddeverhoging met ingang van 13 juli 1999 te doen gelden, zijn wedde met ingang van diezelfde datum heeft verlaagd en beslist heeft hem met ingang van 27 juli 1999 af te zetten; dat die maatregelen vernietigd zijn bij arrest nr. 85.333 van 16 februari 2000; dat de verwerende partij op 21 februari 2000 de tuchtprocedure heeft hervat; dat Michel d'ALESSANDRO in een brief die hij op 6 maart 2000 naar de advocaat van verzoeker heeft gestuurd stelt dat "de administratieve overheid de procedure heeft hervat daar waar een onregelmatigheid

is vastgesteld in het kader van de procedure vóór de Raad van State"; dat de advocaat van de verwerende partij bij brief van 13 maart 2000 de raadsman van verzoeker heeft bevestigd dat de verwerende partij de tuchtprocedure hervat had daar waar een onregelmatigheid bleek te zijn begaan, en dat verzoeker in afwachting van het resultaat van die procedure geschorst blijft in het belang van de dienst overeenkomstig de beslissing van 13 januari 1999, en DE POST aldus arrest nr. 85.333 had uitgevoerd;

Overwegende dat de advocaat van verzoeker op 11 mei 2000 de volgende brief heeft gestuurd naar de raadsman van de verwerende partij :

" **OFFICIEEL**

Geachte Confrater,

Betreft : MAURY/LA POSTE

Ons kenm. : 3289/1999

Uw kenm. : 1794/99/MU

Ik neem officieel opnieuw contact op met u in de bovengenoemde zaak.

Het is thans bijna drie maanden geleden dat kennis is gegeven van het arrest dat de Raad van State heeft uitgesproken en uw cliënt blijft hardnekkig weigeren dat arrest te eerbiedigen.

1. In ieder geval is er een einde gekomen aan de schorsing van mijn cliënt waartoe op 13 januari 1999 is beslist, toen hij is afgezet; hij is afgezet en het arrest dat door de Raad van State is uitgesproken heeft de schorsing niet opnieuw doen ingaan.

Daaruit volgt dat mijn cliënt opnieuw in dienst had moeten worden genomen en dat hem de achterstallige wedden die sedert 13 januari 1999 aan hem verschuldigd zijn uitbetaald hadden moeten worden.

2. Daar komt nog bij dat zelfs indien de beslissing tot schorsing van 13 januari 1999 uitwerking zou blijven hebben - quod non - een al was het maar beperkte wedde uitbetaald moet worden aan mijn cliënt.

Sedert zijn afzetting, die nochtans vernietigd is, heeft hij niets meer ontvangen.

Deze brief geldt als aanmaning.

Hoogachtend,";

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat haar, ongeacht deze brief, geen aangetekende aanmaning is gestuurd en dat de vormvoorschriften bepaald in artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet in acht zijn genomen, waaruit zij concludeert dat de vordering niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar pleidooi aan de hand van rechtsleer aanvoert dat het genoemde artikel 36 op twee onderscheiden gevallen betrekking heeft, en dat de vormvoorschriften bepaald in § 1, tweede lid, ervan op slechts één van die twee gevallen van toepassing is, namelijk wanneer de administratieve overheid verplicht is om een nieuwe beslissing te nemen om de wettigheid te herstellen na een vernietigingsarrest; dat ze erop wijst dat dat geval hier niet van toepassing is, aangezien de verwerende partij op grond van haar discretionaire bevoegdheid een nieuwe beslissing heeft genomen die het gezag van gewijsde van arrest nr. 85.333 schendt; dat ze onderstreept dat de verplichting om de termijn van drie maanden in acht te nemen in casu geen bestaansreden heeft, aangezien deze slechts tot doel heeft de administratieve overheid in staat te stellen een nieuwe beslissing voor te bereiden en uit te vaardigen; dat ze voorts stelt dat een bij de post aangetekende aanmaning om dezelfde redenen niet vereist is;

Overwegende dat de stelling die verzoeker uiteenzet, hoe logisch ze ook klinkt, niet gestaafd wordt door het bepaalde van artikel 36, § 1, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat in het eerste lid van die bepaling vastgelegd wordt in welke twee gevallen een dwangsom gevorderd kan worden; dat het tweede lid ervan bepaalt welke procedure in de beide gevallen moet worden nageleefd, waarbij geen onderscheid wordt gemaakt naar gelang van de gevallen bedoeld in het eerste lid; dat artikel 2, tweede lid, van het

koninklijk besluit van 2 april 1991 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State inzake de dwangsom bepaalt dat "het verzoekschrift (...) slechts ontvankelijk (is) nadat de overheid geweigerd heeft gehoor te geven aan de aanmaning ..." en artikel 3, 4° bepaalt dat het verzoekschrift "het bewijs (bevat) dat de verzoeker de overheid bij een ter post aangetekende brief tot het nemen van een nieuwe beslissing heeft aangemaand";

Overwegende dat het in casu geen belang heeft te bepalen op welk van de twee gevallen die genoemd worden in artikel 36, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State de aanmaning van 11 mei 2000 betrekking heeft, aangezien deze aanmaning niet bij een ter post aangetekende brief is verstuurd en niet aan de administratieve overheid is gericht; dat de vordering niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.